

**COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER**

ADVIES Nr 15 / 97 van 4 juni 1997

O. ref. : 10 / KP / 96 / 001

BETREFT : Klacht van de Minister van Binnenlandse Zaken betreffende de opvragingen bij het Rijksregister door een gerechtsdeurwaarder.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, in het bijzonder artikel 31,

Gelet op de getekende en gedateerde klacht van 12 december 1995, door de Commissie ontvangen op 14 december 1995,

Gelet op de beslissing nr. 96/01 van 31 januari 1996 waarbij de klacht ontvankelijk werd verklaard,

Gelet op het verslag van dhr. C. VOET, verslaggever

Brengt op 4 juni 1997 het volgende advies uit :

I. RETROAKTEN :

1. In het weekblad " HUMO ", dd. 17 oktober 1995, verscheen een artikel onder de titel "Met informatie is veel geld gemoeid, dus gaat men over lijken " (journalist Koen Van Wichelen)

2. Daarin stond de volgende passus :

"Een onderzoek begint steevast met het opvragen van de gegevens die in het Rijksregister over het "target" worden bijgehouden. Privé-detectives hebben in principe geen toegang tot dat bestand, maar ik heb een connectie die me die informatie binnen de tien minuten doorfaxt. Geloof je me niet? No problem, dan vraag ik wel even jouw gegevens op. Een telefoontje en nauwelijks 8 minuten later rolt er een fax het kantoor van detective Janssens binnen die netjes alle "wettelijke informatie" uit het Rijksregister over ondergetekende vermeldt..."

3. Bij brieven van 12 december 1995 heeft dhr. J. VAN DE LANOTTE, Minister van Binnenlandse Zaken klacht ingediend, bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bij de Procureur des Konings te Antwerpen en bij de Voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders.

4. De klacht van de Minister van Binnenlandse Zaken werd, bij beslissing van de Commissie van 31 januari 1996, **ontvankelijk** verklaard.

5. Met toepassing van art. 31 van de wet van 8 december 1992 werd aan dhr. VOSSSEN de mogelijkheid gegeven zich te verdedigen.

Hij werd uitgenodigd op de vergadering van 3 mei 1996.

Op deze vergadering was zijn raadsman mr. COVELIERS, aanwezig. Deze stelde dat, vermits de zaak lastens zijn cliënt reeds werd onderzocht door het Parket te Antwerpen, deze niet tegelijkertijd voor de Commissie wenste te verschijnen.

Tevens argumenteerde mr. COVELIERS, wat de grond der zaak betreft, dat zijn cliënt het slachtoffer was van bedrieglijke manoeuvres van dhr. VAN WICHELEN, journalist.

6. Door de heer Procureurs des Konings te Antwerpen werd, op 20 februari 1997, de zaak zonder gevolg gerangschikt.

II. TEN GRONDE :

1. Uit de gegevens en stukken van het strafdossier kan worden afgeleid dat, in voorbereiding van een interview tussen dhr. Koen VAN WICHELEN, journalist en dhr. Georges VAN HAEREN, privé-detective, laatstgenoemde op 30 mei 1995 schriftelijk heeft gevraagd aan dhr. VOSSSEN :

"Gelieve U te willen beschikbaar te houden inzake een vaststelling te verrichten half juni e.k. op verzoek van mijn cliënt VAN WICHELEN K. Thibautstraat 19 te 2100 DEURNE.

Verder gegevens inzake Uw opdracht, de aard van de vast te stellen feiten alsook verdere gegevens omtrent de verzoeker zijn thans nog onbekend.

Ik weet enkel dat de vaststelling dient te gebeuren in de woning van betrokkene. Ik hou

U uiteraard verder op de hoogte van de zaak zodra ons kantoor de concrete aard van de opdracht kent."

Op 2 juni 1995 heeft dhr. HELLEMANS, bediende op het kantoor van dhr. VOSSSEN, ingaand op een "dringende telefoon" van dhr. VAN HAEREN, een volledige print van de gegevens in het Rijksregister, betrekking hebbend op dhr. Koen VAN WICHELEN, per fax doorgestuurd aan dhr. VAN HAEREN, die deze in zijn computer heeft ontvangen, en aldus op het scherm vertoond aan de journalist.

2. Ofschoon dhr. Procureur des Konings te Antwerpen van oordeel was dat de zaak zonder gevolg geklasseerd diende te worden, en uiteraard zonder zich met het strafvervolgingsbeleid in te laten, is de Commissie van oordeel dat in casu schending is gebeurd van artikel 5 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, alsmede artikel 11 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

a. Schending van artikel 5 van de wet 8 december 1992

Artikel 5 van voornoemde wet bepaalt :

"Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt voor duidelijk omschreven en wettige doeleinden en mogen niet worden gebruikt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden. Zij dienen, uitgaande van die doeleinden, toereikend, ter zake dienend en niet overmatig te zijn (1)."

Hiernavolgende bestanddelen van de tekst zijn van belang :

1° "duidelijk omschreven en wettige doeleinden"

- in de brief van de privé-detective is de opdracht niet duidelijk omschreven.

Er werd enkel gevraagd : "gelieve U ter beschikking te willen houden inzake een vaststelling ..."

Welke vaststelling wordt bedoeld is geenszins duidelijk.

In het PVB AN-00.01.031603/96 diende dhr. VOSSSEN dit te bevestigen.

"Ten eerste is het niet zo duidelijk dat in de "opdracht" dd. 30.5.95 van PRIVON sprake is van een overspelvaststelling. Wanneer men deze brief leest kan men evengoed besluiten dat het gaat om een andere vaststelling of inventaris bijvoorbeeld..."

- bovendien is het absurd dat identiteitsgegevens worden gevraagd over de aanvrager zelf.

"logischer is inderdaad dat ik identiteitsgegevens zou vragen van de te betrappen of te bewaken partij" (zie verklaring in pv AN.00.01.021603/96, zijnde verklaring van dhr. VAN HAEREN onder punt 5)

¹ Strafbaar gesteld door art. 39 van de wet

2° wettig doeleinde

Vermits het doeleinde niet was omschreven, en zeker niet duidelijk was omschreven, is de wettigheid van het doeleinde niet bewezen.

Zelfs indien men zou aannemen dat de overdracht van gegevens moest dienen voor een zaak van overspel, dan nog dient vastgesteld dat dhr. VAN HAEREN geen wettelijke bevoegdheid had om het overspel vast te stellen.

De vaststelling van overspel behoort inderdaad tot de bevoegdheid van een gerechtsdeurwaarder, en deze bevoegdheid is uiteraard niet overdraagbaar.

Bovendien dient er op gewezen te worden dat dhr. VAN HAEREN zijn erkenning als privédetective pas heeft ontvangen op 16 oktober 1995, zijnde dus na de kwestieuze overdracht van gegevens.

3° "zij dienen, uitgaande van de doeleinden, toereikend, terzake dienend en niet overmatig te zijn"

Het zonder enig voorbehoud overmaken van een volledig print van de bij het Rijksregister bekende gegevens inzake dhr. Koen Van WICHELEN, voldoet niet aan die voorwaarde.

b. Schending van art. 11, al. 2 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (²).

Dit artikel bepaalt :

"Zij moeten alle nodige voorzorgsmaatregelen nemen teneinde de veiligheid van de opgenomen gegevens te verzekeren en te beletten in het bijzonder dat zij vervormd of beschadigd worden of meegedeeld worden aan personen die geen machtiging hebben gekregen om inzage ervan te nemen."

Dit artikel is manifest overtreden.

Immers, de gerechtsdeurwaarder heeft een volledig print van het Rijksregister, die betrekking heeft op dhr. Koen VAN WICHELEN, zonder meer overgemaakt aan dhr. VAN HAEREN, die geen machtiging tot toegang tot het Rijksregister had.

De gerechtsdeurwaarder verschaft aldus een onrechtstreekse toegang tot het Rijksregister.

² strafbaar gesteld door art. 13

OM DEZE REDENEN

Stelt de Commissie vast dat dhr. VOSSSEN inbreuk heeft gepleegd op art. 5 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer, alsmede op art. 11 van de wet van 8 augustus 1983 op het Rijksregister.

Deelt zij dit advies mee aan :

1. de klager, dhr. Minister van Binnenlandse Zaken;
2. de houder van het bestand, het Rijksregister;
3. dhr. VOSSSEN, gerechtsdeurwaarder;
4. de Voorzitter van de Kamer der Gerechtsdeurwaarders;
5. dhr. Procureur des Konings te Antwerpen, ter informatie.

Deelt zij een afschrift van het advies mede aan dhr. Minister van Justitie.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. PAUL.

(get.) P. THOMAS.